

Сталеві Квіти

Boombox (Бумбокс)

Кажеш – все про мене знаєш ти, навіть стіни мають очі тут
Ну у кого вже навчилася, дай йому мою сорочку – білу ту
Ти така, як я, незламана
(Troubles said "hello", joy said "peace and love")
Але там, де я себе запхав – ані психолога, ні шамана

Після всього, через що пройшли починати знову все з нуля
Небо-небо, чуєш, небо, я земля, бо вже той день коли
Ми зриваємося на крик і я не знаю тебе – звук
Якщо можеш без мене далі йти, то підкажи, коли відпустить

В руки твої, що очікують, крізь валуни човен правлю
Зі шкіри вистрибну списом, стрілою навиперед
Поряд в останній твій зойк я себе поставлю
Аби все знов розпочати, зіграти наш спільний сет

Посеред стиглої ночі транслюють солодкі сни нам
А ми дивитись не хтіли, як квіти сталеві ростуть із глини
Ми сподівались від бруду вимитись, за руки взятись і вийти
Вибач, я більше не буду з бруду ростити сталеві квіти

Посеред стиглої ночі транслюють солодкі сни нам
А ми дивитись не хтіли, як квіти сталеві ростуть із глини
Ми сподівались від бруду вимитись, за руки взятись і вийти
Вибач, я більше не буду з бруду ростити сталеві квіти

Так усе й влаштовано: тут зашив – там тече
Якщо впав – встань знов, переклав на інше плече – пішов
Брак людей, сутінки думок, поклади їм край
Коли все ніяк – перевертай вініл, крути ще

Куплені-продані, забуті-згадані
Але не крадені сонячні наші дні, ні
Різні, коли брудні, коли тендітні – ні
Хочеш пробач, хочеш "ізвіні" – але
Ким тобі був, ким тепер став, ким була мені?
Ми були на все це згодні, прошу
Тільки не сьогодні, чуєш, тільки не сьогодні
Я намагався, знають на горі, бути ким я є
Лиш мені мое, собі лиш своє
Бо невдовзі хвилі змиють сліди
Там, де спільну мову шукав з тобою

В небі нічному серпневому наше придане
Чому так довго минав, хто ховав, де ховалася?
Вип'ю тебе по краплині і все дізнаюся
Скільки на двох нам жетонів в цій касі видано

Посеред стиглої ночі транслюють солодкі сни нам
А ми дивитись не хтіли, як квіти сталеві ростуть із глини
Ми сподівались від бруду вимитись, за руки взятись і вийти
Вибач, я більше не буду з бруду ростити сталеві квіти

Посеред стиглої ночі транслюють солодкі сни нам
А ми дивитись не хтіли, як квіти сталеві ростуть із глини
Ми сподівались від бруду вимитись, за руки взятись і вийти
Вибач, я більше не буду з бруду ростити сталеві квіти

Але ось тут, прямо тут
Між ребер з'явився порожній кут
Я кричав, просив, благав, вважай
Бо ти для мене і пекло, і новий рай
Схибили раз - і все нанівець
Так мій зошит зламав її олівець
Так, я сильний, я вільний, але пустий
Ти підкажи, коли відпустить?

Посеред стиглої ночі транслають солодкі сни нам
А ми дивитись не хтіли, як квіти сталеві ростуть із глини
Ми сподівались від бруду вимитись, за руки взятись і вийти
Вибач, я більше не буду з бруду рости сталеві квіти

Посеред стиглої ночі транслають солодкі сни нам
А ми дивитись не хтіли, як квіти сталеві ростуть із глини
Ми сподівались від бруду вимитись, за руки взятись і вийти
Вибач, я більше не буду з бруду рости сталеві квіти